

samme som Venstres ordfører, nemlig at æggebakkeproduktion nu afgiftsmæssigt bliver en tung proces, ligesom spegepølserne også bliver omfattet af den meget attraktive procesliste. Det har jeg selvfølgelig ingen indvendinger imod. Det er helt fint, når man fra organisationernes side kan presse på for at få energitunge processer med på listen.

Men i en stille stund kan man alligevel ikke lade være med at tænke følgende: Spegepølserne er nu noget heldigere stillet end medarbejderne, for spegepølserne bliver fremover omfattet af den billige opvarmningstakst, hvorimod rumopvarmning og dermed medarbejdernes trivsel fortsat er omfattet af den dyre takst.

Herudover er der nogle ændringer, hvad angår mindre elværker, som imødegår dobbeltbeskatning. Det kan Det Konservative Folkeparti selvfølgelig tilslutte sig. Det samme gælder revideringen af afgiftssatsen på forskellige brændselsformer, så afgiften afspejler energien og CO₂-indholdet i brændslet.

Det fremgår af lovforslaget, at efter ønske fra dampskibsforeningen fritages dampskibe helt for afgift. Det har jeg i dag ingen bemærkninger til, ud over at det kunne være interessant at vide, hvorfor regeringen netop over for denne forening har givet efter for et ønske om afgiftsfritagelse. Jeg kunne forestille mig, at der var mange andre, som gerne ville afgiftsfritages. Er der nogen særlig grund til dette?

Så er der endelig forslaget om tilskud: Der er efter bemærkningerne lagt op til en administrativt mere hensigtsmæssig måde samt en udvidelse af kredsen af tilskudsberettigede. De grønne afgifter eller i hvert fald en del af disse er jo lovet tilbageført til erhvervslivet igen, og jeg vil derfor gerne vide, om forslaget vil medføre, at det i højere grad er de virksomheder, der betaler de store afgifter, der nu også efter det nye forslag vil kunne få glæde af tilskuddene.

Som jeg læser teksten, udvider man mulighederne for forskellige tilskud, men det interessante er jo, om det netop er de hårdest ramte virksomheder, der får mulighed for at få andel i tilskuddene. Der er over sommeren fremsat kritik fra industriens side af de her tilskudsordninger, idet man herfra har givet udtryk for, at man er blevet lovet, at tilskuddene vil blive forsøgt givet tilbage til de virksomheder, der betaler de største afgifter.

Hvis skatteministeren ikke kan redegøre for det netop her i salen, så er det også i orden, for det er jo noget, vi kan tage under udvalgsarbej-

det. Men det er i hvert fald spørgsmål, som vi meget gerne vil have belyst. I det hele taget er vi meget kritiske over for hele denne her tilskuds politik, der gør virksomhederne til klienter i det offentlige system, i stedet for at virksomhederne får lov til at drive deres virksomhed som en forretning, hvor de kan klare sig uden alle mulige former for tilskud.

Så er der det andet lovforslag, L 69, og som det fremgår, er det en konsekvens af, at der er behov for at foretage nogle justeringer. Og jeg kan på ingen måde være uenig i, at det er nødvendigt, men jeg stiller mig tvivlende over for, om forslaget rent faktisk er tilstrækkeligt for at afbøde de værste problemer for virksomhederne.

Der gives nu mulighed for i særlige tilfælde at foretage opgørelse af energiafgifterne baseret på andet end direkte målinger indtil 1. juli 1996. Til det kan jeg kun sige, at for de virksomheder, der får lov til at være omfattet af kategorien »særlige tilfælde«, er det selvfølgelig en fordel.

Hvis skatteministeren har forestillet sig, at virksomhederne frem til lovens ikrafttræden her den 1. januar, altså om 44 dage, skulle kunne nå at få monteret alt muligt forskelligt måleapparat, må jeg sige, at man er optimistisk. Jeg ville ønske, at jeg havde den samme optimistiske holdning til tingene, men det har jeg ikke.

Den lovede vejledning til virksomhederne – som jeg ikke selv har set, men ved kom på gaden i går – som skal fortælle virksomhederne, hvordan de skal foretage målingerne, har de først fået netop nu. Jeg vil gerne spørge, om man dér vejleder virksomhederne om muligheden for den skønsmæssige ansættelse. Jeg kan selvfølgelig selv læse mig til det, når jeg har modtaget den, men det kunne jo være interessant at vide.

For virksomhederne indebærer dette lovforslag en fordel, og det er i sig selv positivt. Mit håb er dog, at lovforslaget vil blive administreret i overensstemmelse med det faktum, at det vil blive en umulighed at nå at installere måleudstyr, og at de såkaldte »særlige tilfælde« bør omfatte alle virksomheder, der ikke har kunnet nå at installere måleudstyret inden 1. juli 1996.

I bemærkningerne til lovforslaget står der bl.a., at regeringen ikke har imødekommet ønsket om udsættelse af de nye reglers ikrafttræden. Regeringen mener ikke, at kritikken har været velbegrundet, og regeringen mener slet ikke, at en udsættelse af ikrafttræden vil løse